

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Fordobling af de fradragtsfri beløb for pensionstillæg).

(Lovforslag nr. L 14. Fremsat 5/10 78. Første behandling 13/10 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erlendsson (FP):

Der var ikke mange i salen, da dette og det næste lovforslag var til første behandling. Jeg udtalte mig på fremskridtspartiets vegne imod det princip, som synes at skulle fastlås over for den færøske befolkning, at på Færøerne tager man alle fordelene af hjemmestyreordningen, men vil ikke være med, når det gælder udgifter. Jeg siger ikke, at det gælder i alle tilfælde, men det ser ud til at være et gennemgående princip, som man helst vil følge.

Jeg vil gerne sige med det samme, at mit forhold til færingerne er meget venskabeligt, og jeg har en kollega her til venstre i salen, som gang på gang har udtalt, at han også finder mig sympatisk. Han har også sagt, at jeg har et godt ry på Færøerne, og det har naturligvis glædet mig meget. Men under første behandling fremkom hr. Johan Nielsen – for ham er det – med en udtalelse, som jeg gerne ville have ham til at trække tilbage.

Han sagde nemlig, at hvis staten ikke vil betale de 450.000 kr., som det vil koste at skabe ligestilling på pensionsområdet mellem Danmark og Færøerne, vil det kunne føre til en adskillelse, og det vil gøre av herinde, sagde hr. Johan Nielsen. Dertil sagde jeg, at venner, som skal betales for venskab, er ikke meget værd. Jeg tror nu heller ikke, at det dækker den færøske indstilling. Jeg tror, at den færøske følelse af samhørighed med Danmark rækker langt ud over det økonomiske. Jeg tror ikke, at hr. Johan Nielsen taler på Færøernes vegne, når han siger, at hvis ikke den danske stat vil blive ved med at betale halvdelen af udgifterne på det ene og det andet område, samtidig med at færingerne har taget alle skatter og afgifter og puttet dem i egen kasse – og den danske stat vil sige de danske skatteydere uden for Færøerne og Grønland – vil der blive tale om en adskillelse.

I den hjemmestyrelov, som blev vedtaget i 1948, er der udtrykkelig gjort opmærksom på, at en del sager, som før har været under statsadministration på liste A, vil kunne overgå straks eller senere til det færøske hjemmestyre mod, at hjemmestyret overtager de dermed forbundne udgifter. Hvis ikke hjemmestyret tager initiativ i en sådan retning, kan rigsmyndighederne tage initiativet.

Nu er der gået 30 år, og om de økonomiske forhold på Færøerne stadig er så meget ringere, end de er i det øvrige Danmark, kan man efterhånden sætte et meget stort spørgsmålstegn ved. Derfor vil fremskridtspartiet stemme imod dette lovforslag, og vi vil gøre det som et varsel om, at der nok trænges til, at man tager disse problemer op på en helt principiel basis og ser, hvad der skal være i forholdet mellem denne del af Danmark, som ligger i Nordatlanten, og det øvrige Danmark.

Johan Nielsen (S):

Så længe fremskridtspartiet stemmer imod, hvad der angår Færøerne, er jeg rolig, for så ved jeg, at det ikke er helt galt, hvad vi ønsker, og hvad vi vil på Færøerne.

Jeg bekræfter, at hr. Erlendsson har været på Færøerne som læge i Klaksvig, den by, hvor jeg i nogle år har været sognepræst. Jeg kan også bekræfte, at hr. Erlendsson var meget, meget afholdt deroppe, man anså ham